

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2026-59-56>

УДК 330.341.1:330.322:338.45

Тітенко Зоя Миколаївнадоктор економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансівНаціональний університет біоресурсів і природокористування України
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5816-5519>**Шевченко Наталія Юріївна**

кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів

Національний університет біоресурсів і природокористування України
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8506-1782>**Zoia Titenko, Nataliia Shevchenko**

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

**ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ ЧИННИКИ
ФОРМУВАННЯ ВИСОКОЇ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ
В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ****INNOVATION AND INVESTMENT FACTORS
OF FORMATION OF HIGH ADDED VALUE
IN THE CONDITIONS OF THE MODERN ECONOMY**

Анотація. У статті досліджено інноваційно-інвестиційні чинники формування високої доданої вартості в умовах сучасної економіки. Розкрито сутність інноваційної діяльності підприємств, визначено її ключові особливості та роль у забезпеченні конкурентоспроможності. Обґрунтовано взаємозв'язок між інноваційними процесами та залученням інвестиційних ресурсів, зокрема через механізми фінансування, трансферу технологій і розвитку людського капіталу. Проаналізовано вплив інвестиційно-інноваційних процесів на економічний розвиток та структурну модернізацію підприємств. Запропоновано концептуальну модель формування доданої вартості, яка базується на інтеграції інноваційних рішень та інвестиційних потоків, що дозволяє оптимізувати використання ресурсів і забезпечити сталий розвиток в умовах динамічних змін ринкового середовища.

Ключові слова: інвестиції, інновації, додана вартість, фінансове забезпечення розвитку підприємств.

Summary. The article explores the innovation and investment factors of high added value formation in the conditions of a modern economy characterized by high dynamism, digitalization and increased global competition. The essence of the enterprise's innovation activity is revealed, its key features are identified, in particular, the orientation towards the introduction of new technologies, products and management solutions, as well as its role in ensuring sustainable competitive advantages. Considerable attention is paid to the analysis of the relationship between innovation processes and the attraction of investment resources, which is implemented through mechanisms for financing innovations, infrastructure development, technology transfer and the formation of human capital. It is substantiated that the effective integration of innovation and investment components is a determining factor in productivity growth, improving product quality and creating high added value. The impact of investment and innovation processes on the structural modernization of enterprises, their adaptation to changes in the market environment and ensuring long-term economic development is analyzed. Key barriers and incentives for the activation of innovation and investment activity are identified. It is proven that the development of innovation and investment activity is accompanied by a number of significant problems and barriers. In particular, one of the key obstacles is limited access to financial resources, which is especially acutely felt among small and medium-sized agricultural enterprises. The high cost of loans, insufficient level of state support and imperfection of financial instruments hinder the activation of investment processes. A conceptual model of added value formation is proposed, which is based on the systemic interaction of investment flows and innovative solutions, takes into account the influence of external and internal factors and is aimed at the optimal use of resources. The implementation of the proposed approach allows to increase the efficiency of the functioning of enterprises and ensure their sustainable development in the conditions of economic transformation.

Keywords: investments, innovations, added value, financial support for the development of enterprises.

Постановка проблеми. Сучасний стан економічних відносин можна охарактеризувати відносно нестабільним в останні роки, що обумовлено початком пандемії Covid-19 в світі та ситуацією що склалася в Україні в зв'язку із військовою агресією росії та подальшим повномасштабним вторгненням. Питання інвестиційно-інноваційного забезпечення аграрних підприємств України є одним з найактуальніших, оскільки аграрний сектор відіграє провідну роль в експортному потенціалі України та сприяє зростанню та відновленню вітчизняної економіки. Стимулювання інвестиційно-інноваційних процесів сприятиме зростанню доданої вартості шляхом впровадження нових технологій, підвищення продуктивності виробництва та створення конкурентоспроможних продуктів у межах розвитку інноваційної економіки.

Основним чинником, що стримує впровадження інноваційних процесів в діяльності підприємств є відсутність належного фінансового забезпечення. Так, впровадження інновацій у виробничий процес аграрних підприємств пов'язане із забезпеченням належного рівня інвестиційної привабливості їх діяльності. Однією з основних проблем інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств є відсутність належної інвестиційно-інноваційної політики держави. Зокрема, її активізація гальмується відсутністю належного рівня привабливості для інвесторів у довгостроковій перспективі, що обумовлено економічною нестабільністю, інфляційними та валютними коливаннями. Покращити ситуацію можливо шляхом залучення іноземних інвестицій, які певною мірою компенсують відсутність власних фінансових ресурсів підприємств. Проте іноземні інвестори враховують економічну ситуацію в країні в цілому, і аграрній галузі зокрема, щоб мінімізувати ризики втрати власних коштів. Економічна ситуація в країні є непривабливою для залучення іноземних інвестицій. Щодо аграрного сектору, то в останні роки залучення іноземних інвестицій відбувалося в основному в галузі рослинництва, довгострокові капітальні вкладення в тваринництво, зокрема свинарство та скотарство, є відносно незначним. Для покращення зазначеної ситуації потрібно розробити відповідну інвестиційно-інноваційну політику.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зауважимо, що дослідження категорії інноваційно-інвестиційного розвитку, враховуючи її важливість, охоплює не лише підприємства, а і країну в цілому.

Зокрема у роботах Зельдіна О. визначено, що забезпечення інноваційно-інвестиційного розвитку України передбачає модернізацію системи управління високотехнологічними секторами національного господарства, забезпечення високої ефективності суспільного виробництва задля

сталого економічного розвитку, виходу на світові ринки та підвищення якості життя українських громадян. Інвестиційно-інноваційна модель в умовах сталого розвитку має забезпечити підвищення інвестиційної привабливості держави для ефективності проведення структурних інноваційних перетворень на національному й регіональному рівнях [1, с. 84].

Більшість науковців приділяють увагу розкриттю суті інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств окремих галузей.

Так, Семенова В.Г. пропонує наступне визначення даної дефініції, систематичне поліпшення техніко-економічних показників виробничої діяльності підприємства, покращення умов функціонування підприємства на конкурентному ринку в результаті впровадження у діяльність інновацій, підкріплених інвестиційним фінансуванням [2, с. 221]. Автор виділяє чотири основні складові інноваційно-інвестиційного розвитку, зокрема фінансову, економічну, науково-технічну та кадрову, проте він не визначив єдиного алгоритму оцінки зазначеного рівня розвитку. Тобто, вона зосереджує увагу на покращенні умов виробництва, як основи забезпечення ефективності діяльності.

Деякі інші думки дотримуються Прохорова В.В. та Мушников О.О. [3, с. 46] акцентуючи основну увагу при визначенні інноваційно-інвестиційного розвитку на стадіях життєвого циклу підприємств не враховуючи вплив зовнішнього та внутрішнього середовища. На наше глибоке переконання дане трактування є недопустимим оскільки вплив зокрема чинників зовнішнього середовища відіграє значну роль у інвестиційному розвитку підприємств.

Зауважимо, що Дем'яненко Т.І. [4, с. 8] особливу увагу приділяє врахуванню фактору ризику і пропонує наступне трактування «інноваційно-інвестиційний розвиток», під яким пропонує розуміти процес отримання технічного, соціально-економічного, організаційного, правового ефекту в усіх сферах діяльності підприємства з урахуванням виникнення ризику при реалізації результатів наукової праці. Крім того, автор визначає, що інноваційно-інвестиційний розвиток об'єктивно виступає визначальною силою розвитку підприємств.

Як зазначає ряд авторів [5–7] реалізація інноваційно-інвестиційної моделі розвитку сільського господарства та належне здійснення державного управління шляхом державної підтримки щодо забезпечення інноваційно-інвестиційного розвитку аграрного сектору економіки сприятиме підвищенню його інвестиційної привабливості.

Незважаючи на значну кількість поглядів науковців на дану проблематику, питанням інноваційно-інвестиційного розвитку аграрних підприємств приділено незначну увагу.

Метою статті є теоретичне обґрунтування та узагальнення інвестиційно-інноваційних чинників формування доданої вартості в умовах сучасних викликів, а також визначення механізмів їх взаємодії та впливу на підвищення ефективності діяльності підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. Європейський вектор розвитку України передбачає реформування всіх сфер діяльності з метою нарощення свого економічного потенціалу. Спираючись на досвід провідних країн світу, можна із впевненістю сказати, що на даному етапі Україна потребує залучення значних інвестиційних ресурсів. Безумовно інвестиції, з одного боку, є причиною, і в той же час, наслідком забезпечення розвитку економіки країни, нарощення інноваційного потенціалу та підвищення конкурентоспроможності, як країни в цілому так і окремих галузей. Аграрний сектор посідає провідне місце в розвитку економіки України, тому важливим є підвищення ефективності діяльності сільськогосподарських підприємств та забезпечення їх фінансової безпеки. Значну роль у вирішенні цього питання відіграють інвестиції. В сучасних економічних умовах особливої актуальності набуває питання залучення вітчизняних та іноземних інвестицій в аграрний сектор, а також їх раціонального використання.

Головною метою інвестиційного забезпечення є створення конкурентоспроможних об'єктів інвестування на новій інноваційній та технологічній основі для забезпечення розвитку аграрного сектору економіки, укріплення позицій на внутрішньому ринку та виходу на зовнішній ринок; розвиток соціальної інфраструктури села; впровадження екологічної та продовольчої безпеки держави. Це визначає й особливості інвестування інновацій та дає можливість науково обґрунтувати напрями інноваційної діяльності, структуру і джерела інвестування, сприяє підвищенню конкурентоспроможності виробництва і продукції [8, с.24].

Важливу роль у залученні інвестицій відіграє рівень інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств. Інвестори повинні чітко розуміти сильні та слабкі сторони діяльності підприємства, рівень його конкурентоспроможності, перспективи розвитку та можливість отримання максимальної суми прибутку на одиницю вкладених коштів. Для забезпечення відповідного рівня інвестиційної привабливості потрібно розробити стратегію розвитку підприємства, що повинна ґрунтуватися на основі консолідації його фінансових ресурсів, що сприятиме зміцненню фінансової безпеки та забезпечуватиме сприятливі умови для залучення інвестицій.

Досвід провідних країн [9, с.160] свідчить, що лише за умови широкого впровадження інноваційних розробок можливо наповнити як український,

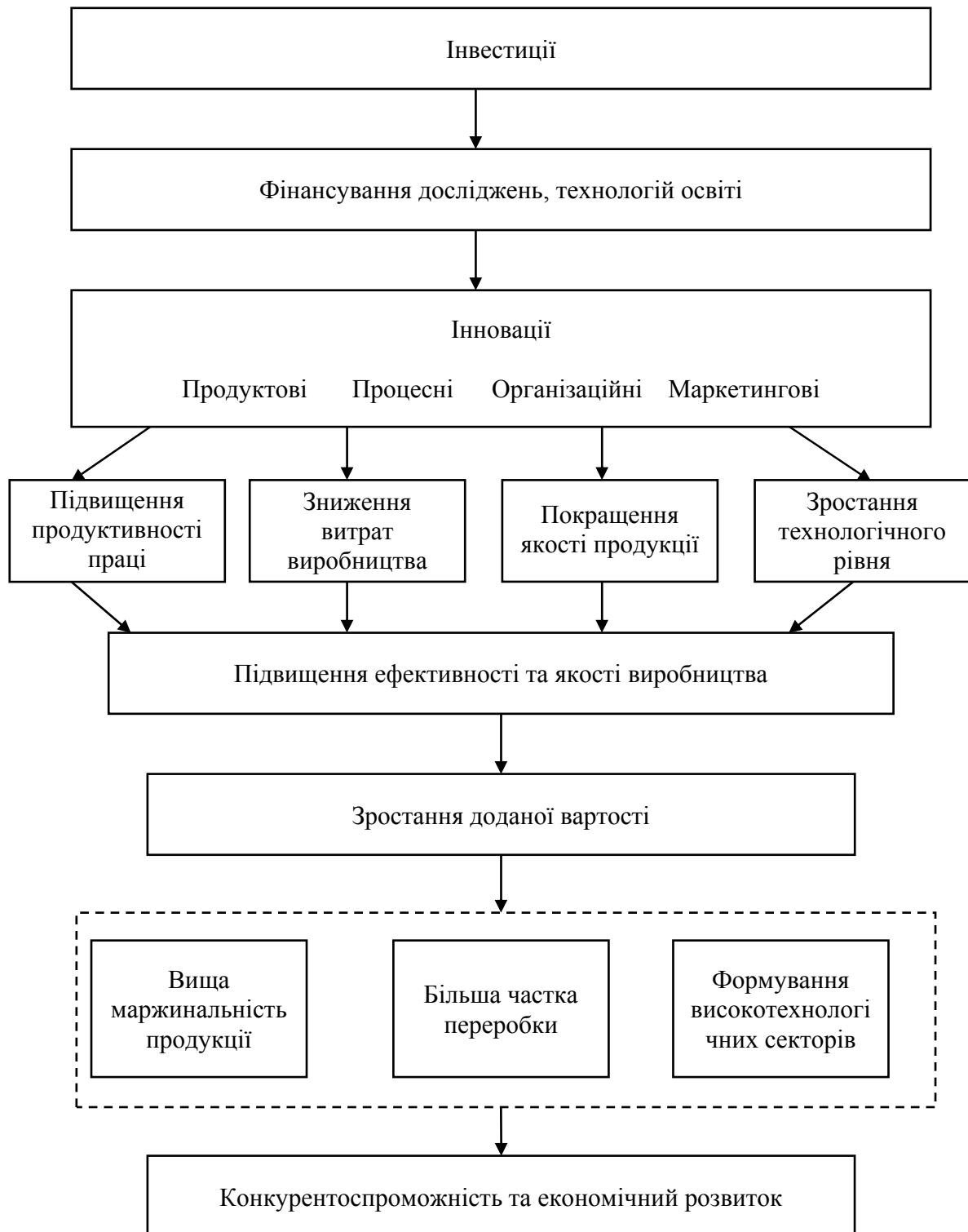
так і світовий ринки конкурентоспроможною продукцією вітчизняного виробництва. У зв'язку з цим вкрай необхідним є процес інноваційного заміщення, оскільки розвиток національної інноваційної системи багато в чому залежить від можливостей держави вчасно мобілізувати свій внутрішній інноваційний потенціал.

Інноваційна діяльність є одним із важливих факторів підвищення рівня фінансової безпеки підприємств, а освоєння інновацій є основною умовою забезпечення їх конкурентоспроможності. В Україні зростає розуміння виняткової ролі науки та інновацій у національній економіці в контексті євроінтеграційних орієнтирів розвитку. Проте, попри загальне визнання високого значення інноваційних процесів для національного господарства, сучасний стан системи їх фінансового забезпечення, як одного з ключових чинників інноваційної діяльності, свідчить про неспроможність створити необхідні умови для реалізації існуючого інноваційного потенціалу. Відсутність належного фінансового забезпечення, концентрації та ефективного використання наявних фінансових ресурсів стримує процес активізації інноваційної діяльності та знижує вагомість впливу на ефективність економічних інновацій [10, с.67].

З метою систематизації та обґрунтування взаємозв'язку між інвестиціями, інноваційною діяльністю та процесом створення доданої вартості доцільно розробити концептуальну модель взаємозв'язку. Це дозволить ідентифікувати ключові чинники впливу, визначити пріоритетні напрями підвищення ефективності управлінських рішень щодо забезпечення сталого економічного розвитку (рис. 1).

Варто відмітити, що в аграрному виробництві впровадження інноваційних технологій є досить важливим і актуальним, що обумовлено недосконалістю технологій виробництва та застарілою матеріально-технічною базою.

Так, якщо говорити про галузь рослинництва то вона потребує впровадження новітніх технологій з метою забезпечення отримання високих врожаїв з одночасним покращенням екологічної ситуації, а саме забезпечення відновлення родючості ґрунтів. Потрібно також приділити увагу забезпеченню виробничого процесу високоефективною технікою, що підвищить інтенсифікацію виробництва. Незважаючи на значні потреби в залученні інвестицій в галузь рослинництва з метою впровадження інноваційних технологій ситуація є відносно стабільною, що неможна сказати про галузь тваринництва. Зважаючи на значний занепад скотарства та свинарства існує нагальна потреба щодо модернізації та реконструкції тваринницьких комплексів та використання високопродуктивних порід тварин. Враховуючи актуальність виробництва органічної

Рисунок 1 – Концептуальна модель формування доданої вартості на основі інвестиційно-інноваційних процесів

Джерело: сформовано авторами

та екологічно чистої продукції важливим є залучення інвестицій в даний напрямок, незважаючи на значний термін їх окупності.

Отже, враховуючи важливість даної категорії можна запропонувати наступне визначення

інноваційно-інвестиційного розвитку аграрних підприємств, під яким, на наш погляд варто розуміти впровадження інноваційних технологій у виробничий процес, що можливо за рахунок залучення додаткових інвестиційних ресурсів, що

в кінцевому випадку дасть можливість підвищити ефективності його діяльності та забезпечити належний рівень його фінансової безпеки.

Розглядаючи специфіку виробництва саме аграрної продукції академік Саблука П.А. зазначає, що основною ознакою розвитку аграрного виробництва, є поступова зміна характеристик землі, видів рослин і тварин. Постійно прослідковується вдосконалення технології виробництва, засобів праці, сортів рослин та порід тварин, форми організації праці та управління нею, змінилась механічна складова виробництва, поліпшено засоби захисту рослин, добрива та інші агрохімікати. Поступово відбувалися розвиток і нарощування масштабів інноваційної діяльності у процесі вдосконалення наявних об'єктів, створення інноваційної продукції, до якої належать, зокрема, завершені в науково-дослідних установах наукові розробки – технічні засоби, технології, сорти рослин, породи тварин, нова продукція переробки сільськогосподарської сировини, що пройшли апробацію у виробничих умовах і рекомендовані для широкого використання [11, с. 201].

Розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності в аграрному секторі відкриває широкі можливості для підвищення ефективності функціонування підприємств, зміцнення їх конкурентоспроможності та забезпечення сталого економічного розвитку. Насамперед, вагомого значення набуває впровадження сучасних цифрових технологій у виробничі процеси, зокрема елементів точного землеробства, використання великих масивів даних та автоматизованих систем управління. Це дозволяє оптимізувати використання ресурсів, підвищити продуктивність та знизити витрати, що в кінцевому підсумку сприяє зростанню доданої вартості.

Поряд із цим, важливим напрямом є розвиток органічного виробництва та вирощування нішевих культур, які характеризуються високим рівнем попиту як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках. Особливої актуальності набуває поглиблення переробки сільськогосподарської продукції, що дозволяє перейти від сировинної моделі господарювання до створення продукції з більшою часткою доданої вартості. Інвестиції у біотехнології, генетичні дослідження, енергоефективні рішення та відновлювані джерела енергії формують підґрунтя для якісної модернізації аграрного виробництва.

Водночас, незважаючи на наявні можливості, розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності супроводжується низкою суттєвих проблем і бар'єрів. Зокрема, однією з ключових перешкод є обмежений доступ до фінансових ресурсів, що особливо гостро відчувається серед малих і середніх аграрних підприємств. Висока вартість кредитів, недостатній рівень державної підтримки та

недосконалість фінансових інструментів стримують активізацію інвестиційних процесів. Крім того, значна частина підприємств функціонує на основі застарілої матеріально-технічної бази, що ускладнює впровадження інноваційних технологій та знижує загальну ефективність виробництва.

Суттєвим обмежуючим чинником виступає також недостатній рівень інноваційної культури та кваліфікації кадрів, що не дозволяє повною мірою реалізувати потенціал сучасних технологій. Інституційні проблеми, зокрема нестабільність нормативно-правового середовища, складність адміністративних процедур та недостатній захист прав інвесторів, додатково знижують інвестиційну привабливість галузі. Поряд із цим, існують інфраструктурні обмеження, пов'язані з недостатнім розвитком логістики, систем зберігання та переробки продукції, що призводить до втрат частини доданої вартості. Не можна ігнорувати й екологічні виклики, зокрема деградацію ґрунтів та вплив кліматичних змін, які обумовлюють необхідність переходу до сталих моделей ведення господарства [12].

У цьому контексті формування економіки з високою доданою вартістю виступає стратегічним орієнтиром розвитку аграрного сектору. Такий підхід передбачає трансформацію існуючої моделі господарювання шляхом активного впровадження інновацій, розвитку переробної промисловості та підвищення рівня технологічності виробництва. Одним із ключових інструментів реалізації зазначеного напрямку є формування агропромислових кластерів, які забезпечують інтеграцію виробництва, науки, переробки та логістики. Це сприяє більш ефективному використанню ресурсів, прискорює інноваційні процеси та забезпечує синергетичний ефект.

Важливою складовою розвитку економіки з високою доданою вартістю є також розширення експорту продукції глибокої переробки, органічної та екологічно чистої продукції. Це дозволяє підвищити рівень валютних надходжень, зміцнити позиції на міжнародних ринках та забезпечити стійке економічне зростання. У свою чергу, цифровізація аграрного сектору відкриває нові можливості для вдосконалення управління виробничими процесами, підвищення прозорості діяльності підприємств та оптимізації ланцюгів постачання.

З огляду на зазначене, особливого значення набуває державна політика, спрямована на стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності. Вона має включати створення сприятливого інвестиційного клімату, розвиток інфраструктури, удосконалення фінансових механізмів підтримки та запровадження ефективних інструментів стимулювання інновацій. У підсумку, подолання існуючих бар'єрів і реалізація наявних можливостей

сприятиме формуванню конкурентоспроможного аграрного сектору, здатного генерувати високу додану вартість та забезпечувати сталий економічний розвиток.

Висновки. Інноваційно-інвестиційні чинники відіграють визначальну роль у формуванні високої доданої вартості в умовах сучасної економіки, особливо в аграрному секторі. Встановлено, що ефективно поєднання інвестиційних ресурсів із впровадженням інноваційних технологій забезпечує модернізацію виробництва, підвищення продуктивності праці, покращення якості продукції та зниження витрат. Це, у свою чергу, створює передумови для переходу від сировинної моделі господарювання до моделі, орієнтованої на глибоку переробку та створення конкурентоспроможної продукції з високою часткою доданої вартості. Важливим аспектом є також розвиток інноваційної інфраструктури, цифровізація виробничих процесів та інтеграція науки і бізнесу, що сприяє

прискоренню технологічних змін і підвищенню ефективності управлінських рішень.

Водночас, незважаючи на значний потенціал, реалізація інноваційно-інвестиційної моделі розвитку супроводжується рядом системних проблем, серед яких обмежений доступ до фінансових ресурсів, застаріла матеріально-технічна база, інституційні бар'єри та недостатній рівень розвитку інфраструктури. Подолання цих перешкод потребує комплексного підходу, що передбачає активну державну підтримку, удосконалення механізмів залучення інвестицій, стимулювання інноваційної діяльності та розвиток людського капіталу. У підсумку, формування економіки з високою доданою вартістю можливе лише за умови системної взаємодії інвестицій та інновацій, що забезпечить стаке економічне зростання, підвищення конкурентоспроможності національної економіки та її інтеграцію у глобальні економічні процеси.

Список використаних джерел:

1. Зельдіна О. Поняття інвестиційно-інноваційної моделі в умовах сталого розвитку економіки України. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 7. С. 83–88.
2. Семенова В.Г. Інноваційно-інвестиційний розвиток як основа конкурентоспроможності промислових підприємств: *монографія*. Одеса: Атлант, 2013. С. 211–235.
3. Прохорова В.В., Мушников О.О. Методика оцінки стійкості інноваційно-інвестиційного розвитку машинобудівних підприємств. *Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі*. 2014. №4(26) с. 42–48.
4. Демяненко Т.І. Адаптивне управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємств залізничного транспорту: автореф. Дис. ... кан.екоп.наук: 08.05.01. Харків. 2013. 27 с.
5. Панченко В.В. Деякі аспекти інвестиційної привабливості аграрного сектору економіки України. *Теорія і практика правознавства*. 2014. Вип. 2 (6). С. 1–11.
6. Davydenko, N., Buriak, A., Demianenko, I. Investment attractiveness of agricultural sector of Ukrainian region in modern conditions of social and economic development. *Baltic Journal of Economic Studies*, 2018. № 4(1), P. 106–110. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2018-4-1-106-110>
7. Давиденко Н.М., Буряк А.В., Скрипник Г.О. Інвестиційне забезпечення розвитку аграрного сектору економіки України: *монографія*. Київ: Компрінт, 2017. 388 с
8. Мельник В., Погрішук О. Інвестиційне забезпечення аграрного сектору: розширення можливостей для України. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2018. № 3. С. 23–34.
9. Марченко О. В. Визначення необхідних і достатніх умов для інноваційного розвитку підприємства. *Актуальні Проблеми Економіки*. 2008. № 6. С. 158–164.
10. Сіренко К.Ю. Фінансування наукової та науково-технічної діяльності як ефективний важіль підвищення конкурентоспроможності країни: вітчизняний та зарубіжний досвід. *Приазавський економічний вісник*. 2018. № 5. С. 97–102.
11. Саблук П.А. Інноваційна модель розвитку аграрного сектору економіки України та роль науки в її становленні. *Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку*. 2011. № 2. С. 200–208.
12. Davydenko N., Buriak A., Titenko Z. Financial support for the development of innovation activities. *Intellectual economics*. 2019. № 13(2). Pp. 144–151.

References:

1. Zeldina O. (2020) Poniattia investytsiino-innovatsiinoi modeli v umovakh staloho rozvytku ekonomiky Ukrainy [The concept of investment and innovation model in the context of sustainable development of the economy of Ukraine.]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, economy and law*. vol. 7. pp. 83–88. (in Ukrainian)
2. Semenova V.H. (2013) *Innovatsiino-investytsiinyi rozvytok yak osnova konkurentospromozhnosti promyslovykh pidpriemstv: monohrafiia* [Innovative and investment development as the basis of the competitiveness of industrial enterprises: monograph]. Odessa: Atlant. (in Ukrainian)
3. Prokhorova V.V., Mushnykov O.O. (2014) *Metodyka otsinky stiiikosti innovatsiino-investytsiinoho rozvytku mashynobudivnykh pidpriemstv* [Methodology for assessing the sustainability of innovative and investment development of machine-building enterprises]. *Ekonomika ta upravlinnia pidpriemsvamy mashynobudivnoi haluzi – Economics and management of enterprises of the machine-building industry*. Vol. 4(26) pp. 42–48. (in Ukrainian)

4. Demianenko T.I. (2013) *Adaptivne upravlinnia innovatsiino-investytsiinym rozvytkom pidpriemstv zaliznychnoho transportu* [Adaptive management of innovative and investment development of railway transport enterprises: author's abstract]: avtoref. dys. ... kan.ekon.nauk: 08.05.01. Kharkiv. (in Ukrainian)
5. Panchenko V.V. (2014) Deiaki aspekty investytsiinoi pryvablyvosti ahrarnoho sektoru ekonomiky ukrainy [Some aspects of investment attractiveness of the agricultural sector of the economy of Ukraine]. *Teoriia i praktyka pravoznavstva – Theory and practice of jurisprudence*. Vol. 2 (6). pp. 1–11.
6. Davydenko, N., Buriak, A., Demianenko, I. (2018). Investment attractiveness of agricultural sector of Ukrainian region in modern conditions of social and economic development. *Baltic Journal of Economic Studies*, no. 4(1), pp. 106–110.
7. Davydenko N.M., Buriak A.V., Skrypnyk H.O. (2017) *Investytsiine zabezpechennia rozvytku ahrarnoho sektoru ekonomiky Ukrainy: monohrafiia* [Investment support for the development of the agricultural sector of the economy of Ukraine: monograph]. Kyiv: Kompynt. (in Ukrainian)
8. Melnyk V., Pohrishchuk O. (2018) Investytsiine zabezpechennia ahrarnoho sektoru: rozshyrennia mozhlyvostei dlia Ukrainy [Investment support for the agricultural sector: expanding opportunities for Ukraine]. *Visnyk Ternopil'skoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu – Bulletin of the Ternopil National Economic University*. vol. 3. pp. 23–34 (in Ukrainian)
9. Marchenko O. V. (2008) Vyznachennia neobkhidnykh i dostatnykh umov dlia innovatsiinoho rozvytku pidpriemstva [Determination of necessary and sufficient conditions for the innovative development of an enterprise]. *Aktualni Problemy Ekonomiky – Current Problems of Economics*. vol. 6. pp. 158–164. (in Ukrainian)
10. Sirenko K.Iu. (2018) Finansuvannia naukovoї ta naukovo-tekhnichnoi diialnosti yak efektyvnyi vazhil pidvyshchennia konkurentospromozhnosti krainy: vitchyzniani ta zarubizhnyi dosvid [Financing scientific and scientific-technical activities as an effective lever for increasing the country's competitiveness: domestic and foreign experience]. *Pryazavskiy ekonomichnyi visnyk – Azov Economic Bulletin*. vol. 5. pp. 97–102. (in Ukrainian)
11. Sabluk P.A. (2011) Innovatsiina model rozvytku ahrarnoho sektoru ekonomiky ukrainy ta rol nauky v yii stanovlenni [Innovative model of development of the agricultural sector of the Ukrainian economy and the role of science in its formation]. *Problemy innovatsiino-investytsiinoho rozvytku – Problems of innovation and investment development*. vol. 2 pp. 200–208. (in Ukrainian)
12. Davydenko N., Buriak A., Titenko Z. (2019) Financial support for the development of innovation activities. *Intellectual economics*. vol 13(2). pp. 144–151.

Дата надходження статті: 04.04.2026

Дата прийняття статті: 24.04.2026

Дата публікації статті: 11.05.2026